

Biskupství královéhradecké

Novéna - výročí diecéze 2014

Autor: P. Jan Linhart

Vydalo Biskupství královéhradecké
v koedici s nakladatelstvím

Jiří Bittner - TypoStudio

ISBN 978-80-87648-09-4

ISBN 978-80-87363-15-7

The logo for TypoStudio, featuring the word 'TypoStudio' in a stylized, bold, serif font. The 'T' is significantly larger and more prominent than the other letters, and the 'o' is a simple circle. The 'S' is also quite large and has a decorative, slightly curved shape. The 't' is smaller and more standard. The 'u' and 'd' are also stylized, with the 'u' having a small loop and the 'd' having a thick stem. The 'i' is a simple dot and stem. The 'o' is a simple circle. The 'S' is also quite large and has a decorative, slightly curved shape. The 't' is smaller and more standard. The 'u' and 'd' are also stylized, with the 'u' having a small loop and the 'd' having a thick stem. The 'i' is a simple dot and stem. The 'o' is a simple circle.

NOVÉNA – VÝROČÍ DIECÉZE 2014

Bratři a sestry v Kristu,

v celém roce 2014 jsme Pánu děkovali za dar našeho diecézního společenství a prosili Ho za nová povolání. 22. listopadu tento jubilejní rok završíme velkou poutí do katedrály. Brožurka, kterou otvíráte, je pomůckou k devítidenní přípravě na tuto událost. Vede nás především k usebrání, aby Boží Milosti, které nám pout' přinese, byly co nejhojnější.

Byl bych rád, pokud by texty podnítily především společnou modlitbu a meditaci ve farnostech – od čtvrtku 13. listopadu do pátku 21. listopadu. Mohou nám však posloužit i k soukromé modlitbě a také mimo tento termín. Zamyšlení P. Linharta se znovu ohlížejí k jednotlivým diecézním poutním místům, na která jsme v průběhu roku putovali, a ke světcům s nimi spjatým. Devítidenní duchovní obnovu inspirovanou těmito světci a úryvky z Evangelia můžeme vykonat v kterékoliv době a vždy nám bude k duchovnímu užitku. Velmi bych si přál, aby se k ní třeba i na dálku připojili staří a nemocní, jejichž modlitbu tolik potřebujeme.

Veškeré vroucí modlitby a oběti za nová duchovní povolání svěřuji Matce Boží, jíž jsme diecézi na začátku

jubilejního roku zasvětili, a také pod ochranu patrona všech kněží svatého Jana Marii Vianneye, jehož vzácná relikvie diecézí v tomto roce putovala.

Vám všem, kteří se necháte texty této brožury provázet, uděluji své požehnání a svěřuji Vás pod mateřskou ochranu Panny Marie.

V Kristu Váš

+ Jan Vokál
biskup královéhradecký

Milí přátelé,

uplynulo již 350 let od založení naší královéhradecké diecéze. Tuto událost si připomínáme nejen různými poutěmi, koncerty, výstavami a společnými setkáními, ale i v soukromí a tichu modlitby.

Vše, co má být velkým, musí mít hluboké kořeny, které dosáhnou až na dno našeho srdce, kde na nás čeká Bůh... Dokonce i kdybychom neměli žádnou jinou příležitost k slavení než modlitbu a oběť, zůstáváme v tom nejpodstatnějším... Bez setkání s Pánem by všechny akce i snahy vyzněly naprázdno.

Zkusme využít této brožurky jako přípravu na závěrečnou pout' v Hradci Králové, i jako jednu z příležitostí k devítidennímu setkávání s Božím slovem a světci, kteří zanechali výraznou stopu v naší diecézi a jsou nám inspirací k poctivému křesťanskému životu. V modlitbě můžeme myslet na celou diecézi, prosit za dobré rodiny i dostatek těch, kdo přijmou rozhodně a s radostí pozvání k zasvěcenému životu.

P. Jan Linhart

I.

HLE, TVÁ MATKA!

PANNA MARIA – OCHRÁNKYNĚ
KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE

„Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: ‚Ženo, hle, tvůj syn!‘ Potom řekl tomu učedníkovi: ‚Hle, tvá matka!‘ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.“ /Jan 19, 26-27/

Zvláštní, až neuvěřitelná scéna – Ježíš umírá jako zločinec na popravišti a jeho matka Maria **STOJÍ** pod křížem – bez hysterie, scén, výčitek... stojí a JE se svým synem...

Písmo svaté ji připomíná spíše ve chvílích synova utrpení než v době, kdy je oslavován.

Ježíš nám odevzdává svou matku skrze učedníka Jana. Zaujímáme Ježíšovo místo v jejím životě. Můžeme jí ze svého pohledu říkat nejen Matko Boží, ale i matko naše – Ježíš nás vkládá do jejích rukou, staví nás pod její ochranu. Ona nás nevede jinak, než k Otcí.

Maria je tak základem domova, lásky, jistoty a pokoje, ale nedrží nás jen ve svém náručí, vede nás k aktivitě...

Ona sama se nechala povolat a pověřit s naprostou odevzdaností a důvěrou do Boží vůle a i když mnohému nerozuměla – zvláště pod křížem – nikdy nepřestala doufat v Boží moudrost a lásku.

Otázky pro můj život:

Snažím se to, co mne přesahuje, čemu nerozumím, uchovávat ve svém srdci a trpělivě promýšlet s důvěrou, že jednou pochopím? Umím z Božích rukou přijmout i to, co je těžké? Držím se naděje i v lidsky neřešitelných situacích? Věřím, že Bůh může v našem životě opravdu všechno a že nás miluje do krajnosti?

Modlitba:

Maria, pomoz nám svou přímluvou k tomu, abychom dokázali jako ty říkat Bohu, ať se nám stane podle jeho slova, a činit, co nám řekne, abychom jednou s tebou mohli radostně zpívat slavné Magnificat. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

II.

BYLI POSPOLU

SV. VOJTĚCH – OCHRÁNCE

DUCHOVNÍCH PASTÝŘŮ, LIBICE N.Č.

„Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

/Sk 2, 44-47/

Prvotní církve byla typická tím, že křesťané, v moci Božího Ducha, tvořili jednotné společenství. Každý sloužil druhým svými osobními dary i prostředky, scházeli se k modlitbě a chválám Božím a vzájemnou láskou byli natolik přitažliví, že ti, kdo hledali naplnění života, byli jejich příkladem oslovení a změnili svůj život... Evangelium se skrze ně stávalo opravdu radostnou zvěstí...

Sv. Vojtěch se po svém ustanovení v biskupské službě snažil o vytvoření podmínek k opravdovému křesťanskému životu v rané české církvi. Usiloval o věrnost

víře i vzájemné lásce. Kromě služby své diecézi měl v sobě touhu hlásat Krista těm, kteří ho neznali. Nemohl si poklad víry nechávat jen pro sebe. Tuto touhu dovršil obětí vlastního života...

Otázky pro můj život:

Považuji svou víru za privátní majetek, nebo ji chci sdílet s druhými? Je farnost a diecéze skutečným domovem, za který se modlím, a který se snažím podle svých možností měnit k lepšímu? Umím nejen kritizovat chyby, ale také hledat cesty k dobré spolupráci s kněžími i diecézním biskupem? Toužím aktivně po hlásání evangelia všem lidem kolem sebe?

Modlitba:

Dobrý Bože, na přímluvu svatého Vojtěcha ti svěřuji všechny obyvatele v naší diecézi. Biskupovi a kněžím dej moudrost a sílu pro věrnou a opravdovou duchovní službu. Všem věřícím pomoz žít tak, aby svým příkladem provokovali ostatní lidi hledat a nalézat tebe, který jsi radostí i naplněním našeho života. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

III.

PEVNÝ VE SLUŽBĚ

SV. JAN NEPOMUCKÝ – OCHRÁNCE
PRÁV CÍRKVE, LITOMYŠL

„... Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim... řekl: ‚Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.‘ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: ‚Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.‘“ /Jan 20, 20-23/

Ježíš nevyčítá učedníkům jejich malověrnost, strach i nevěrnost, kterou projevili při velikonočních událostech. Vidí jejich růst v pokoře, jejich otevřenost, vědomí své slabosti. Právě tehdy jsou způsobilí přijmout jeho jedinečný dar – moc předávat Boží odpuštění. Jen ten, kdo si přizná svou hříšnost, a ten, kdo zakusil Boží milosrdenství, může toto sdělovat druhým. Bůh zde dal člověku obrovskou důvěru a moc – smíření a šanci k novému začátku dal do našich rukou...

Tato svátost je spojena nejen s Boží láskou, ale i s naší opravdovou snahou začít znovu a lépe...

Sv. Jan dokázal být pevný ve službě svému biskupovi a církvi i ve své víře v Boha. Stal se také symbolem věrnosti v ochraně zpovědního tajemství, které chrání naše nejdůvěrnější setkání s Boží láskou...

Otázky pro můj život:

Jsou svátosti pravidelnou součástí mého duchovního života? Mám nebo hledám stálého zpověníka? Snažím se nejen přijmout Boží odpuštění, ale také odpustit druhým i sobě? Prožívám zpověď jen jako soudní proces nebo spíše jako návrat marnotratného dítěte k milosrdnému Otci?

Modlitba:

Bože, náš Otče, ve spojení se svatým Janem Nepomuckým ti děkuji za dar setkání s tebou v modlitbě, mši svaté i ve svátostech. Žehnej nám všem k tomu, abychom jich dobře využívali, ale také svědčili o tvé touze odpouštět těm, kdo touží po novém začátku, kdo potřebují tvé uzdravení. Amen.

Otče náš..., Zdravas Maria..., Sláva Otci...

IV.

MÍR KRISTŮV

SV. BENEDIKT – OCHRÁNCE
POMOCNÍKŮ V CÍRKVI, BROUMOV

„A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.“

/Kol 3, 15-17/

Benediktini – následovníci sv. Benedikta jsou typičtí tzv. Pax benedictina – benediktinským pokojem, který vychází z vnějšího zklidnění, ztišení, cvičení v pokoře a lásce, jako i ve vytvoření prostoru pro setkávání s Kristem v modlitbě, rozjímání Božího slova a v mlčení. Vše je zaměřeno na Boží přítomnost – cokoli děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše... Tato spiritualita je zaměřena na spojení modlitby, práce i setkání ve společenství. Vytváří se tak harmonie

života. Práce, odpočinek, sdílení i samota se stávají modlitbou, protože jsou spojeny s vědomím Boží přítomnosti, jsou spojeny se snahou plnit Boží vůli.

Otázky pro můj život:

Je má modlitba součástí každého dne? Je spíše splněnou povinností, nebo snahou o setkání s Bohem? Modlím se aspoň občas doma s rodinou? Dokážu Boha prosit nejen za sebe, ale i za své bližní – včetně lidí nepříjemných nebo nepřátel? Umím Pánu děkovat a chválit ho v jeho velikosti a lásce? Stihnu si na Boha vzpomenout během dne v práci nebo při odpočinku a tak dát smysl všemu, co prožívám?

Modlitba:

Pane Ježíši, na přímlovu svatého Benedikta tě prosím, nauč nás modlit se nejen svou myslí, ale i srdcem, o samotě i ve společenství, a pomoz nám modlit se stále, ať ve všem, co děláme, můžeme zakoušet tvou blízkost a pokoj. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

V.

KAŽTE EVANGELIUM

SV. IGNÁC Z LOYOLY – OCHRÁNCE
MISIÍ, CHLUMEK U LUŽE

„...Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen, kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ /Mk 16, 15-16/

Ježíš založil církev jako pokračování svého díla ve světě. Apoštolové nebyli pozváni do jeho blízkosti jen pro svou spásu, ale byli povoláni k tomu, aby svědčili o své víře v Krista druhým. Museli prokázat velkou víru, nasazení i fantazii – svatý Petr se svou autoritou pastýře prvotní církve, svatý Pavel s odvahou jít k pohanům, svatý Jan s duchovní silou a hloubkou... Navzdory i „díky“ pronásledování se dílo rozšířilo během jedné generace po celém tehdy známém světě...

Svatý Ignác doslova hořel touhou následovat Krista a stát věrně na jeho straně v boji proti zlu a hříchu a hlásat evangelium všem lidem. Jezuité a další jeho následníci se snaží i nyní jít tam, kde je papež, jako hlava církve, potřebuje. Jedinečným způsobem dokážou spojit velkou vzdělanost s odvahou hledat nové cesty k srdci současného člověka.

Otázky pro můj život:

Spokojím se v dospělosti se znalostí pravd víry na úrovni školního dítěte, nebo se celý život snažím číst, diskutovat a vzdělávat se? Podporuji misijní činnost církve modlitbou, obětmi i podle možností hmotně? Uvědomuji si, že misijním územím se stal i náš kraj? Všímám si těch, kdo vedle mne hladoví po vztahu, přátelství, pozornosti? Hledám způsob, jak konkrétním lidem zprostředkovat poznání Krista?

Modlitba:

Pane Bože, na přímluvu svatého Ignáce z Loyoly tě prosím za nás křesťany, abychom rostli v poznání pravdy a v úsilí o dobro, ochraňuj ty, kdo pomáhají všem strádajícím hmotně, sociálně i duchovně na celém světě, a nás povzbuzuj k pozornosti těm, kdo nás potřebují. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

VI.

PRO HOSPODINA

SV. ANNA – OCHRÁNKYNĚ RODINY,
NERATOV

„Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila. Vyprosila jsem si ho přece od Hospodina, aby byl jeho po všechny dny, co bude živ. Je vyprošený pro Hospodina...“ /1 Sam 1, 27-28/

Chana – Anna – byla manželkou Elkánou milována, ale stále cítila velkou bolest, tolik toužila po dítěti... Nakonec je její prosba v chrámě vyslyšena a ona porodí syna Samuela. Sama pak říká: Vždyť jsem si ho vyprosila OD Hospodina... A když uplynulo několik let, přivádí ho do chrámové služby se slovy: Vyprosila jsem si ho PRO Hospodina – ví, že jí nepatří, ale Bohu...

Sv. Anna byla matkou a vychovatelkou Boží Matky Panny Marie a babičkou Ježíše Krista. Její život i život sv. Jáchyma odpovídal této úloze a to může být důvodem k jejich úctě. Anna s Jáchymem vedli své dítě k poslušnosti vůči Božím zákonům, k ctnostnému životu, k dobru, k lásce... a také

k tomu, že nejdůležitější je plnit Boží vůli. Maria šla po této cestě, když byla oslovena andělem, svůj souhlas nikdy neodvolala – ani v Jeruzalémě, když hledala svého syna, ani pod křížem...

Otázky pro můj život:

Uvědomuji si dar rodiny a snažím se přispívat k tomu, abych svým blízkým vytvářel opravdový domov? Modlím se za víru svých dětí a příbuzných a dávám jim věrohodný příklad? Snažím se o to, aby mé děti a vnoučata přijaly odpovědnost za smysluplný život, a respektuji zároveň jejich svobodné hledání vztahu s Bohem?

Modlitba:

Pane Ježíši, děkuji ti za naši rodinu a za všechny blízké. Na přímluvu svaté Anny tě prosím, pomoz nám žít v lásce a toleranci i v odhodlání vždycky plnit tvou vůli. Dej nám dar vytrvalosti a pokoje a tam, kde je rozdělení, dej sílu k dialogu, odpuštění a novému začátku. Amen.

Otče náš..., Zdravas Maria..., Sláva Otci...

VII.

NA KOLENA

SV. NORBERT – OCHRÁNCE
ŘEHOLNÍKŮ, ŽELIV

„Ježíš... vyhledal /uzdraveného slepce/ a řekl mu: ‚Věříš v Syna člověka?‘ Odpověděl: ‚A kdo je to pane, abych v něho uvěřil?‘ Ježíš mu řekl: ‚Vidíš ho, je to ten, kdo s tebou mluví.‘ On na to řekl: ‚Věřím, Pane,‘ a padl před ním na kolena.“ /Jan 9, 35-38/

Muž slepý od narození byl Ježíšem uzdraven. Ovšem nezůstal u nadšení z nabytí zraku, ale uměl se postavit na Kristovu obhajobu proti jeho kritikům a nakonec při opětovném setkání s Ježíšem prohlédl i vnitřně a našel v něm Mesiáše a svého Pána. Předstihl své okolí, prohlédl očima i srdcem... S Malým princem od Exupéryho víme, že to, co je důležité, vidíme jen srdcem...

Sv. Norbert, biskup a zakladatel řádu premonstrátů, vynikal úctou k Nejsvětější svátosti oltářní. Ne před dočasnými a vnějšími hodnotami, ale před Kristovou tajemnou přítomností dokázal padnout na kolena a zde nacházet sílu ke své službě.

Otázky pro můj život:

Co je v mém životě nejdůležitější? Je na prvním místě Bůh? Dochází mi, že v Eucharistii nám Pán ukazuje, jak důležití jsme pro něho my? Uvědomuji si, že když jemu podřídím své touhy a plány, on mně vše, v čem budu opravdu šťastný, nakonec dá?

Modlitba:

Pane Ježíši, ve společenství se svatým Norbertem i Pannou Marií tě prosím o poctivý a věrný život z víry, abych tě mohl kdykoliv přijmout ve svatém přijímání. Pomáhej všem, které voláš do zasvěceného života, aby ses pro ně stal vším a oni tak mohli dosvědčovat pravdu o tom, že k plnosti štěstí Bůh stačí /viz slova sv. Terezie z Avily/. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

VIII.

BUĎTE JAKO DĚTI

BL. FRANTIŠEK A HYACINTA –
OCHRÁNCI DĚTÍ A MLÁDEŽE, KOCLÍŘOV

„Ježíš si /učedníky/ zavolal k sobě a řekl: ‚Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde‘“ /Lk 18, 16-17/

Ježíš dává dítě za vzor svým učedníkům. Naznačil tak důležitou pravdu, že si přeje, abychom si uchovali srdce dítěte. Bohu nejde o dětinskost, ale o ducha dětství, kdy i dospělý člověk má srdce otevřené pro Boží pozvání, pro chválu Božího díla, pro dětskou důvěru v Boží vedení a úplné nasazení pro Boží království.

Fatimští blahoslavení František a Hyacinta byli ještě malými dětmi, a přesto nás mohou udivovat zralostí víry, statečností v pronásledování a v utrpení a ochotou nechat se vést a vychovávat Pánem skrze Pannu Marii. Mohou být pro nás výzvou – mohli oni jako děti, proč bychom nemohli my, jako dospělí – dojít ke svatosti...?

Otázky pro můj život:

Přiznám si s pokorou svou slabost a potřebnost Boží milosti, bez které nemohu nic? Víím, že Bůh mi může jako proroka poslat dítě nebo člověka z okraje společnosti či dokonce někoho velmi blízkého, kterému už nenaslouchám? Mám široké srdce pro Boží plány, které nekonečně přesahují mou fantazii? Dovolím Pánu, aby mne celý život formoval a vedl?

Modlitba:

Pane, díky za blahoslavené děti Františka a Hyacintu, které nás zahanbují svou důvěrou v tebe a tvou matku Pannu Marii. Nauč nás, prosím, abychom usilovali o svatost a dosáhli jí ne svou dokonalostí, ale nadějí ve tvé milosrdenství a pomoc, s kterou nám jdeš vstříc. Ochraňuj naše děti i mládež, aby ve víře rostla a dozrávala. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

IX.

POKLAD VÍRY

SV. KLEMENT – OCHRÁNCE VÍRY,
JEDNOTY, HRADEC KRÁLOVÉ

„Neprosím však jen za /učedníky/, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří, aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mne poslal.“

/Jan 17, 20-21/

Ježíš na konci svého viditelného života ve světě prosí Otce za své následníky. On zná lidskou slabost a liknavost, ale také touhu a novou snahu žít v pravdě a lásce. Ví, že bez Boží pomoci nemůžeme nic, ale s ním je možné vše... Jednou ze základních hodnot pro dobrý život křesťana je ukotvení ve společenství církve, ve společenství, kde je sice mnoho hříchů a zla, ale také ještě více Boží milosti a pomoci...

Svatý Klement je pro nás nejen symbolem jednoty církve v papeži, ale i víry, kterou osvědčil až obětí vlastního života. Po jeho smrti se přenesení jeho ostatků stalo pro svaté Cyrila a Metoděje důležitou pomocí v jejich misi na Moravu a obhájení jejich díla v Římě.

Otázky pro můj život:

Vnímám svou víru nejen jako tradici, ale jako poklad, který je třeba chránit a předávat další generaci? Toužím po jednotě těch, kdo nosí jméno křesťan, aby se naplnila Kristova prosba, aby byli jedno? Chápu místo a čas, v němž žiji, jako projev Boží vůle, že právě zde a nyní mám sloužit jeho Slovu a jeho Tělu – církvi?

Modlitba:

Náš dobrý Bože, na přímluvu svatého Klementa ti svěřujeme sebe, své blízké i celou diecézi, veď ji, prosíme, svým svatým Duchem, ochraňuj nás před ztrátou naděje v tebe a oživuj v nás víru, která kdysi dávala sílu, pokoj i radost tvým prvním následníkům, že proměnili tvou láskou celý svět. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

MODLITBA ZA KRÁLOVÉHRADECKOU DIECÉZI

Trojediný Bože,
děkujeme ti za naši diecézi,
která je již 350 let
živým společenstvím křesťanů
a v jednotě se Svatým otcem spoluutváří
tajemné Tělo Kristovo.

Duchu Svatý,
strážce naší katedrály,
na přímluvu Panny Marie nám daruj
rodiny,
které žijí podle vzoru Rodiny Svaté,
kněze,
kteří se jako Ježíš obětují pro svěřený lid,
nová povolání,
jimž tento rok zvlášť zasvěcujeme.

Odpusť nám všechny naše hříchy
a rozmnož v nás své dary v době příští.

Přijď, Duchu Svatý,
obnov a posvět' svůj lid
v královéhradecké diecézi!

Amen.

INSPIRACE:

Rozjímání o Marii – J. Meissner

Prameny světla – T. Špidlík

Webové stránky www.catholica.cz

Použit ekumenický překlad Bible

Oslavami jubilea i Rokem povolání provází diecézi devět velkých poutí:

1. 1. Hradec Králové, zahájení
26. 4. Libice nad Cidlinou
10. 5. Litomyšl
14. 6. Broumov
6. 7. Chlumek u Luže
16. 8. Neratov
13. 9. Želiv
4. 10. Koclířov
22. 11. Hradec Králové, zakončení